

РЕШЕНИЕ

№ 7444

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9474** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. против Решение от 21.06.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 111-ти състав, постановено по нахд.№ 3041/2021г. В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Счита се за неправилен изводът на въззивния съд, че са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на акта за установяване на административно нарушение. Претендира се юрисконсултско възнагрждение.

Ответникът по касация Д. Д. И., в писмен отговор излага твърдения за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като се запозна и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и становищата на страните, прие за установено следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява основателна. Касационната инстанция приема, че СРС, НО, 111-ти състав е постановил неправилно съдебното решение. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

В противоречие с приетите по делото доказателства, са изводите на съда за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неспазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и представляващо самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Разпоредбата на чл.34 от ЗАНН/ уреждаща давностните срокове/, сочи, че не се образува административнонаказателнопроизводство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.Съгласно чл. 36, ал. 1 З. административно наказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Актовете за установяване на административно нарушение се съставят от длъжностните лица, посочени в чл. 37, ал. 1 ЗАНН, и от представители на обществеността, ако са овластени за това с нормативен акт. В Тълкувателно решение № 48 ОТ 28.12.1981 г. по н. д. №48/1981 Г., ОСНК НА ВС/ неизгубило значение/ е посочено, че съобразно изискването на чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН административно наказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението./ респективно две години за данъчни нарушения/ Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административно наказателно преследване - тримесечен и едногодишен/ респективно две годишен/.

От представените с административната преписка писмени доказателства е видно, че нарушението е извършено на 15.05.2019г., а същото е констатирано на 24.06.2020г. при подаване на декларацията по чл. 168 от ЗДДС в офис „О.“ на ТД на НАП. В този смисъл и при установените безспорни факти, съдът намира, че давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени, доколкото нарушението и нарушителят са открити на 24.06.2019г., от която дата започва да тече тримесечният срок за съставяне на АУАН, а на 16.07.2020г. АУАН № F559625 е съставен при спазване на законоустановения тримесечен срок от откриване на нарушителя и е в рамките на двугодишния срок от извършването му. Срокът е започнал да тече на 15.05.2019г. и изтича на 15.05.2021г., а не както неправилно СРС приема на 15.05.2020г., като прилага едногодишният срок от извършване на нарушението.

При осъществения касационен контрол настоящият съдебен състав счита, че не са налице относими правни изводи за релевантните за нарушението, предмет на

административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Съдът не е изпълнил процесуалните си задължения като не е извършил анализ на събрания доказателствен материал и не се е произнесъл по съществуващото на спора. При липса на такова произнасяне, касационната инстанция на практика е поставена в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на решаващия съд, като за първи път обсъди фактите, включени в предмета на доказване по делото - чл. 220 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, тъй като не може да извърши преценка относно правилното прилагане на закона. Решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разглеждайки спора по същество и съобразно неговия изход, въззивният съд следва да се произнесе и по разноските за настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, XII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 21.06.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 111-ти състав, постановено по нахд.№ 3041/2021г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.